

DISQVISITIO ACADEMICA
De
CULTU DEI.

Prout ex lumine naturæ habe-
ri potest;

Quam

Donsensu & approbatione Ampl. SEN. PHIL.
in inclita Universitate Aboënsi,

SUB MODERAMINE,

Adm. Reverendi & Praclarissimi Viri

DN. M. JOH. FLACHSENII,
Super. & Infer. Mathematum Professoris Ord.
celeberrimi, Pastoris ad eadem Div. Mar. im
Bândemâti Præceptoris & Promotoris
æsatèm devenetandi.

PRO GRADU MAGISTERII,

Publicè bonorum censuræ submittit

JOACHIMUS JESCHONIUS
Aboensis.

In Aud. Max. d. 24. Novemb. 1691.

Exc. apud Joannem Wallinm.

1838. Oct. 1. - At the meeting of the Anti-Slavery Society, held at the Tabernacle, New York, on the 1st instant, the following resolutions were adopted:

Resolved, That we heartily rejoice over the recent adoption of the Fugitive Slave Law by Congress, and that we cordially approve of its provisions; and that we do most earnestly exhort all the friends of Freedom to support it, and to exert themselves to have it enforced.

Resolved, That we heartily rejoice over the recent adoption of the Fugitive Slave Law by Congress, and that we cordially approve of its provisions; and that we do most earnestly exhort all the friends of Freedom to support it, and to exert themselves to have it enforced.

Resolved, That we heartily rejoice over the recent adoption of the Fugitive Slave Law by Congress, and that we cordially approve of its provisions; and that we do most earnestly exhort all the friends of Freedom to support it, and to exert themselves to have it enforced.

Resolved, That we heartily rejoice over the recent adoption of the Fugitive Slave Law by Congress, and that we cordially approve of its provisions; and that we do most earnestly exhort all the friends of Freedom to support it, and to exert themselves to have it enforced.

Resolved, That we heartily rejoice over the recent adoption of the Fugitive Slave Law by Congress, and that we cordially approve of its provisions; and that we do most earnestly exhort all the friends of Freedom to support it, and to exert themselves to have it enforced.

Resolved, That we heartily rejoice over the recent adoption of the Fugitive Slave Law by Congress, and that we cordially approve of its provisions; and that we do most earnestly exhort all the friends of Freedom to support it, and to exert themselves to have it enforced.

Resolved, That we heartily rejoice over the recent adoption of the Fugitive Slave Law by Congress, and that we cordially approve of its provisions; and that we do most earnestly exhort all the friends of Freedom to support it, and to exert themselves to have it enforced.

Resolved, That we heartily rejoice over the recent adoption of the Fugitive Slave Law by Congress, and that we cordially approve of its provisions; and that we do most earnestly exhort all the friends of Freedom to support it, and to exert themselves to have it enforced.

Resolved, That we heartily rejoice over the recent adoption of the Fugitive Slave Law by Congress, and that we cordially approve of its provisions; and that we do most earnestly exhort all the friends of Freedom to support it, and to exert themselves to have it enforced.

Resolved, That we heartily rejoice over the recent adoption of the Fugitive Slave Law by Congress, and that we cordially approve of its provisions; and that we do most earnestly exhort all the friends of Freedom to support it, and to exert themselves to have it enforced.

DN. JOACHIMUM Festing/
Ecclesiaz Civitatis Aboensis Svecica Sacella-
nun Perindustrium ac vigilantissimum, nunc
etiam de CULTU DIVINO, pro Magisterii phis-
osophici consequendis privilegiis sole-
ter disputantem,
Ασμα Συγχαρητικόν.

Qvod maximus Creator;
Qvod providus Redemptor,
Noxæ omnis expiator;
Et veritatis index,
Sapientiæque doctor
omnis profundioris,
Omnisqve certioris;
Olim indidit prophetis,
Simul omnibusqve sanctis
In cælitus profecto
Verbo entheo revelat,
Qva regulas honosti,
Amussidemqve vere,
Pietatis atqve cultum:
Hoc luminis creati
Qvodammodo requirunt
Scintillulæ relictae,
In posteris Adami.

FESTIN-

Dilectione doctâ,
Hoc de Deo, Cultu,
Ex Gentium institutis,
Ex conscientiaque
Mortalium monetâ,
Ex imperuque gnaro
Divinitatis almæ,
Avido Deique cultus.
Hinc laudibus vehendus
Dissertationis auctor,
Auræque comprecandæ
Conatibus secundæ:
Ut gloriæque summi
Sit Numinis petita
Festivitas honorum;
Et præmio laborum,
Post sera fata vitæ,
Post optime peractum
Irer undiquâque rectum,
Excelso in axe olympi,
Hunc impigrum brabeutes
DEUS untrinus ornet,
Et gloriâ coronet!

L. Mq. scripsit
PETRUS LAURBECCHIUS.
S.S. Th. D. & Proff. Ordinarius.

Reverendo & Pereximio

DN. JOACHIMO FESTINGI
Philosopho Candidato meritissimo, Verbi dis-
vini in Celebre Ecclesia svecana Aboensi Pri-
coni vigilantissimo, Pro Gradu Magisterii de
CULTU DEI, ingeniose differenti, Fautori
& amico suo singulariter dilecto.

I pse Deus quod si certa ratione calendur
Natura ad ductum luminis, ista docet
Hec tua mi Festing pia dissertatione presens,
Quod placet in lucem mittere laudis opus.
Sic Joachime suis venient uoya gaudia curis
Gaudia qua secum certa brabæa ferunt.
Sic sapiens animus dictoris nonne triumphos
Persentir, tunc cum decorandus erit?
Lata dies igitur mufis pluadentibus infat
Pallas amica tibi laurea certa parat,
Ut pareat mundo, tua qua fuit ante sophia
Sedulitas studiis ingenuis labor.
Hi profite tunc finit Tibi signa probata
Virtutis, templum dolum honoris adi-
Vinea que domino annorum floret Aboæ
Te doctore satis verba secante viger
Ista eadem Christi pretioso sanguine timeta
Innumeras cœlo colligat opto animas
Ture etiam cœlis ceu fulgida stella corusceres
Tandem cum terras linquere parca juber.
Hæc pauca gratulabundus festina manu scripsi
JOHANNES FLACHSENIUS

Grande nomen, coram tribunal sapientia,
babent ille Geographorum Principes; quā
mon ratiū, ad clima, ad zonar, ad po-
des orbū terrarum, advertunt animū; ve-
rum etiam, calorū & frigoriū concentum,
gentium indolem, terrāmpublicarum ideam
regum molimina & potestarem; populorum
ordus iudicis, cum conclusives causas pru-
denter, imaginē curiosissima lustrant. Ut
exinde intelligent non modo, oceanī ampli-
itudinem, fluminū gyros, Terrarum cam-
porum, montium circa centrum geocosmī
aqvilibria. Sed & pari fide cognoscent a-
bus mortaliū, cum, quo in pulvere iudicū
& iudetur;

In omne volubilis ævum.

Grandior tamen ut sic loquar est Norissa
illorum qui increari Celsi arcana scrutantur
solide eaq; attingunt fide: non visibilia mun-
di miracula, stellarum gloriam, pompa
planetarum, alta involvunt scienzia. De-
midij virtutis regulas noticiam imperiorum
candida mente explicant, & ha-
bent. Diffusa est amplissima verum divi-

ria: Diffusa medicorum consilia; Diffusa
Philosophorum mones & cores, Poetarum
sylva, Historiorum latitudines; Oratorum
campi. Illi proinde, qui famam hominis
literati modeste ambisunt. Illi squalore
contemplatione nobili, actione virtuosa, cum
sincera instruclio erunt norma artium. In
hisce singulis te esse perspicuum bene &
agregie maximus. Prinde cum lauea &
privilegiis, tuum caput, tuas vigilias, tu-
rum candorem coronat regimarerum sapientia.
Bonorum omnium est unum & sanctum vo-
num ut omnes tua meditationes, actiones
momenta singula vergant in gloriam Dei,
solaria parentum, Affinum gaudia solame
generis humani. Id sane ex animo posse

Tuus antiquus

DANIEL ACHRELIUS.

PRAE

Reverendo & Clarissimo,

DN. JOACHIMO Festing /
Philosophiae Candidato meritis-
mo, Amico & Affini honorando, de CULTA
DIVINO, pro Gradu Magisterii egregie
dissertati:

Nonne Deus, qui templa tenet flammantia
Cæli,

Cuncta regit natus, qui velet ipse suo
Ille equidem solio residens excelsus in alto,
Nos probat & facit pectoris ima videt.

Ergo derendus erit cunctis qui cuncta
ereavit,

Atque solus nostra jura salutis ba-
bet.

Hac sua, mi Festing pia dissertatio pam-
dit

Cui decus accedit grande magisterio
gratulatur

L. Mq;
PETRUS HAHN.

Debui etiam ego ex more recepto in Musarum castris relinquerem aliquod scriptum luci publice, quando adirem honores illos, qui distribuisserent inter quod eos, in artibus Philosophicis aliquo usque sunt progressi. Id etiam levi hae ac brevi opera executus sum, ne mibi ipse vel tuae expectationi decesssem. Sed orgues forte in ea cum forme angustiam eum inelaboratam faciem. At scire te volo, banr culpam si hoc nomine dicenda est, non tam meo proposito, quam fortuna tribuendam esse. Ipse enim cum hosce honores, me propter multas officii curas ac occupationes non posse appetere existimavi, ex animo etiam meo omnes cogitationes de elaborando in illum finem aliquo specimine ejeci. Sed cum saepius me allocuti sunt de sententia mutanda illi, querum iussis, monitionis ac voluntati resistere mibi nefas esset, neque ipse possum aut debeo, qui que nec ferre voluerunt meas vel negationes vel excusationes, tandem eo sum adductus, ut abjecto animo priori cogitare cœperim de eo, quomodo morem gererem benignis adeo

... etiam sollicitus esse capi de sueta hoc
exercitio quod monstrandum est hujus ho-
noris Candidatis. Incidit mibi presens hoc
in mente, de Cultu Dei natura sua
quidem mobile, sed quod minus digne ame-
potuit exponi, cum non septimana, sed dies
venerum pauci mibi fuerint, quibus illud
est efficiendum. Excusabit sine dubio me
apud te B. L. festinatio hac, quam prae-
videre non poterum. Neque difficulter me
hoc a te impetraturum spero modo revoce
tibi in memoriam me etiam ante hac pro-
lixiori in hujus modi partibus cura occupa-
sum fuisse, quae & presentis defectum sup-
plebit. Ita te Deus servet!

Psal.

Psalm XXV.

Vias tuas JEHOVA, notas fac mihi,
semitas tuas doce me. Fac ut
incedam per veritatem tuam,
et doce me; nam tu es DEUS
salutis mea; Te expecto totum
dicendo.

§. I.

Mundum hunc à Divina & summa
potentia factum esse, ex natura
etiam constare posse, non levi-
bus argumentis adstruitur, suis in locis.
Ipse quoque Augustinus hoc affirma-
vit lib. 2. de Civit. Dei c. 4. Mundus ipse
ordinatissima sua mobilitate & muta-
bilitate visibilium pulcherrima specie
quodammodo tacitus, & factum se
esse, & non nisi à Deo fieri potuisse, pro-
clamat. Ita presupponimus naturali-
bus rationibus probari posse mundi à

A

DEO

DEO dependentiam. Et cum ita homines cognoscunt DEUM se ipsos produxisse, etiam extra dubium est, illos noscere, se debere DEO venerationem & obedientiam & cultum etiam, ex natura.

Etenim si beneficia quæ mutuo damus & accipimus ex lumine naturæ scimus esse deprædicanda, multo magis ob ista beneficia, quæ à DEO consecuti sumus illum esse celebrandum & colendum cognoscere possumus. Itaque cum ita se res habeat, licitum nobis esse putamus, in Philosophicis doctrinis, de CULTU DEI differere, & quidem hac vice brevissimis, prout monet instituti nostri & temporis ratio.

Definitionem ejus in frontispicib offerimus talem ex Mejero.

Cultus Divinus est actio creaturæ intelligentis religiosa, juxta quam illa DEum Creatorem suum super omnia amat, reveretur, celebrat, & suministrat in eo fiduciam collocat.

§. II.

Hic quidem primo de tituli nostri origine est agendum, sed breviter, quoniam absque longa cogitatione omnibus patet hanc vocem ortam esse à colere, quæ significat venerari, *σέβεσθαι*, quomodo dicitur à Profanis auctoribus colere Deum pietate; hinc cultus, *σέβασμα*, Deorum veneracionem significat atq; illos ritus, quibus illi honorantur.

§. III.

Hinc statim paret, ut etiam de homonymia moneamus, cultum hic non significari civilem seu politicum, quem superioribus solemus præstare, quando externis gestibus in externa corporis actione illos honoramus, sicut Cicero passim hanc usurpat vocem, in tali & similibus locutionibus; colere aliquem summa observantia, Sed cultum illum, qui soli summo Numinis debetur, & religiosus dicitur, qui DÉO competit, ut loquitur

Mejerus, in tempore, atque ex sup-
positione existentiæ creaturarum.

§. IV.

Voces æquipollentes sunt invo-
catio, adoratio, quarum posteriorem
variis modis distingvunt, & etiam
ad homines trahunt ipsi Scholastici,
quæ doctrina utrum vera an falsa,
alias examinari potest. Nos vero
ut cultum hic ita adorationem soli
Deo Tribuimus,

§. V.

In ipsa definitione notionem ge-
neris constituant voces illæ, *Actio cre-
atore* quibus hæc occupatio ad De-
um refertur à qua etiam denomina-
tur, non quasi ab attributo aliquo,
quod ei ab æterno competit, hoc
enim est Majestas sua infinita, hu-
jus cultus motivum fundamentum &
causa, quæ etiam Dei essentiam in-
sece denominat, sed ut objectum
ab ex-

ab externi agentis studio, unde etiam dicitur creaturæ occupatio, & hoc quidem fertur ad ipsum Deum, non ita ac si tali cultu egeret, aut eodem perficeretur, habet enim in se ipso beatitudinem infinitam & perfectionem æternam, sed ut ostendat creatura Creatori suo debitam suam obedientiam, adeoque extrinseca hinc tantum oritur denominatio.

§. VI.

Differentia autem hic petitur ex subjecto, quod est creatura intelligens, quo nomine Angeli pariter atque homines quidem appellantur; cum hi atque illi Deum colere possint atque debeant, cum primis tamen intelliguntur homines, utpote qui Pneumaticæ disciplinæ subjectum proximum sunt, ob quos etiam illa traditur. Ex his constat irrationales creaturas plane removeri ab hoc cultu, quandoquidem rationis expertes,

non possunt tali consilio, conatu & industria, cuiusmodi hic requiruntur omnia, Creatorem suum adorare. Et quanquam celebratio Altissimi illis in sacris literis tribuatur, ea tamen non nisi objective illis competit, in quantum creaturas rationales sua præstantia invitant ad Divinas laudes extollendas.

§. VII.

Præterea etiam differentiam suppeditat materia circa quam, quæ est ipse Deus, ad quem dirigitur hic cultus, cuius etiam causa suscipitur. Unde apparet omnes ex communione illius amavendas esse creaturas. Illis enim si tribuatur, idolatriam committi magnam clarum est. Hæc ipsa quot modis fiat, & in quibus objectis non est difficile judicare.

§. VIII.

Tandem limitant genus ad certum objectum ipsi illi actus, qui in cultu

cultu Divino obſervari & peragi debent. Spectant ex iis alii ad intellec-
tum, cum concipitur animo excellē-
tia Dei & infinita ejus Majestas,
quidam ad voluntatem, quæ mota
tanta eminentia testatur suam obſer-
vantiam, quidam ad corporis munia
quæ & externis gestibus, ore ca-
pue, manibus, genibus significamus
submissum & humilem animum.
Hæc omnia ex verbis amare, reve-
reri & quæ in definitione continen-
tur, deduci possunt. Ex illis etiam
formale cultus ab homine præstan-
di facile proponitur, quod consistit
in amore, timore, spe, fide, reveren-
tia, & obedientia.

§. IX.

Nunc etiam divisionem daremus,
si satis quam exhibent Auctores pro-
bari posset, quando cultum in ve-
rum & falsum dividunt. Ut enim
verus cultus rite & recte se habet.
Ica falsus cultus quia tantum nomen

habet, videtur in divisione omittendus, cum nihil ponat in esse, sed improprie tantum & abusive adsciscit appellationem cultus: sicut æquivoce & falso Theologiæ titulum assumit, quæ Turcarum, Ethnicorum. & Hæreticorum est.

§. X.

Igitur cum naturalem cultum verum acceptaimus & exponimus ut officium, qvod ad gratitudinem nostram declarandam, & gloriam DEI celebrandam monstramus, eoque ens independens & summum creatorem & conservatorem nostrum amore, fide, spe, reverentia & obedientia colimus: falsum ex adverso repudiamus, ut sonum sine mente & rem auditu horribilem, qvam Ægyptii, Persæ, Americani, Mexicani, Peruviani ex Diaboli technis fecuti sunt, qvando solem boves, aves serpentes adorarunt, & proprios suos liberos immolarunt. Orem exearandam! o cœcitatem deplorandam

§. XI.

§. XI.

Affectiones etiam certas huic cultui convenire ex eo innotescit, qvia qvocunque modo secundum unius cuiusqve beneplacitum peragi non debet. Periculostimum enim est in religionis negotio qvemvis ineptum impulsu amare. Et hic conatus etiam omnis idolatriæ origo fuit, quando pro lubitu qvidqvid cogitationibus occurrebat hominum, in ipsum cultum est illatum. Ideo quoque ut sacræ literæ nos docent, ἀριστοτελεία Deo semper displicuit. Adeoque Deus non vult quovis modo coli, sed eo qvem ipse præscripsit, cum nec Herus ex servi ingenio, sed ex suo velit sibi ministrari, ut qvidam vir magnus loquitur.

§. XII.

Attributa ergo cultus sunt unitas, veritas, & bonitas. Unitatem vero probamus cultui Divino com-

pētēre ideo, quia Primo nisi unus sit, secundum unius cujusque formatus erit voluntatem, quod uti modo patuit, Deo ut summo Numinis & perfectissimo enti non placet. Ad hæc Secundo secundum naturæ regulam Deo non præstatur, quia illa similem & eundem cultum omnibus hominibus dicitat in suo genere. Tertio Talis in cultu diversitas idolatriæ est causa. Hinc quis non videt erra esse, & oriri posse Atheismum, Pseudatheismum, Antitheismum, Allotheismum, cuius sunt species: Uranolatria, Geolatria anthropolatra Manmonolatria, Idololatria.

§. XIII.

Veritatem huic cultui inesse isto modo probatur, quod mensuratur à præscripto rectæ rationis, illudvero docet, qua ratione Deum naturaliter colere debemus. Si hoc rectæ rationis dictamen in hoc cultu observatur; ita peragitur etiam hic cultus

cultus seu Theologiae naturali con-
veniens est. Bonus quoque tum erit
quia conformis est voluntati Dei ,
quamdiu non aberrat a recta ratio-
ne quam Deus ipse nobis indidit.

§. XIV.

Tandem in hac doctrina quæri-
tur num ex lumine naturæ Dei cul-
tum cognoscere possumus? Debet o-
mnino hoc affirmari. Ita per gradus
hoc facimus. Vestigia extra homi-
nem hæc noëmata ostendunt, Deum
esse ; eundem Deum esse bonum ,
quod etiam firmiter adstruit commu-
nis opinio inter gentes de Deo bono.
Cicero ait. Lib. 2. de Nat. Deorum.
A Poëtis dicitur divum & hominum
Pater, a Majoribus autem nostris, O-
ptimus Maximus: & quidem ante op-
timus , hoc est beneficentissimus
quam maximus , quia majus est cer-
teque gratius prodeesse omnibus, quam
magnus haberi. Tertio & hoc osten-
dit

ut natura esse hunc Deum ob beneficia amandum & grato pectore collendum. Hinc argumentum formatur, quod verbis Mejeri proferimus:
Quodcumque gentibus ex lumine naturae datum est cognoscere, illud etiam nos ex eodem cognoscere possumus.
Atqui gentibus datum ex lumine naturae cognoscere Deum esse colendum. E.

§. XV.

Nunc quoque ex omnium rerum creataram a Deo dependentia, & ipsis solius independentia, rationem solidam ac certam subjiciemus pro affirmativa quaestione.

Quicunque ex natura cognosunt Deum esse ens summum & perfectissimum, Creatorem, etiam conservatorem beneficium, ita ut absq; ejus ope vivere & existere non possint. illi etiam ex naturae lumine cognoscunt Deum esse colendum.

Atqui creatura rationalis ex natura novit Deum esse ens summum & perfectissimum
Crea-

Creatorem quoque Sc. Ergo creatura, rationalis cognoscit ex natura lumine Deum esse colendum.

Major propositio est plâna. Minor ita stabilitur Deum esse summum & infinitum ens natura docet, tum intratum extra hominem, imo etiam docet eadem ratione hoc summum ens esse **C**reatorem Conservatorem & Gubernatorem omnium. Deinde sic argumentor.

Quicunque se agnoscit a natura creaturam dependentem a Creatore & Conservatore; ille & agnoscit a natura Creatorem & Conservatorem. Atqui homo cognoscit se Creaturam dependentem &c. E. &c. Sed hæc prolixius perseqvi vetat instituti ratio ob angustiam temporis. Quæ desiderari videntur suppleri possunt ex iis Auctoriis, qui hæc antea expoluerunt, uti sunt Mejerus, Geiltusius, Graftius, Jac. Mart. Scharfius, Meisnerus &c. Nos illas cautiones notabimus quæ

quæ hic observari debent, nempe ea-
te distinguendum inter cultum Dei ve-
rum & sufficientem seu salutarem, in-
ter cognitionem $\tau\pi$ $\delta\eta$ & cognitionem
ipsius modi; distinguendum etiam hic
inter objectum notitiae naturalis &
supernaturalis. Claudimus negotium
isto hymno,

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

Fratri per amando S. P. D.

Naturam hominis penitus cum consideramus, videmus illam cum appetit quodam honoris esse conjunctam, qđ secum praeipue exserit, cum eo pervenerit homo, ut sive propria experientia, & informatione aliorum, sive exemplis, iis vide se esse instructum artibus, quibus commedus societatis membrum esse queat; atq; ita, cu naturalem hanc suam inclinationem, & ali q̄a ad hoc vel illud vita genue spectat attendit homo, pro ratione eorum ordinatam vitam, disponit, instituit. Ita & tu, fratre dilecte, videris mibi esse comparatus; sed tu mem nolusisti premium laboris ac diligencie tua, aut appetere, aut consequi, priusquam esses dignus. Dissertationem itaq; hanc presentem satis nervosam, brevi tempore conscriptam, publice, cum laude defendere non das. Ter itaq; quaterq; felix es, qui bonus tam laudabiliter collocasti, & pensum tuum ad votum omnium absolvisisti. Gratulor propter eximios tuos profectus, ex animo insupervens, ut DEUS T. O. M. te, in ecclesie, consecratus es, utilitatem, in parentum nostrum consolationem, atq; adeo in proprium tuus ac ornamentum, diu conservare dignetur.

JOHANNES JESSE

τι περιενόμενος πρὸς ἀποτελέσμας τῆς χώρας,
ένθεριαν τῆς γῆς, ένδοξίσκη τῶν πίλε-
ν, περιβαλοπρέπειαν ὀικοδομῶν, ἐπιμέλειαν καὶ
ἡ ηθὴ τῶν ἀνθρώπων βλέπειν, φήμιστε καὶ
επεχύματε νοῦσον. Καὶ πᾶντα ἐπὶ τῆς δόζης
ιτῶν Θαυμάζετε. Καὶ ὅπου λαμπρῷ τοῖς
βραχιοῖς θεωρεῖτε ἐπιτολῆς βλέπειν επιθυ-
μόν, ἐν καὶ μερόλησις ταῖς ἀναλώσεσι, κυνθύ-
νοι πόνοις μετίσοις, τῆς δοκιμασίας αἰγα-
ίωσιν. Οὐτοῦ καὶ συκόσλε ἐνδοξότεν ΦΕ-
ΓΙΝΓ, πάντα καθηδότε, πάντας τὰς διαπάγασ, έν-
ῆσαν βλασταπτέντες θεοφύσιας τέκνας ἔδωκαν,
ὅπου καλεπότητε ἐξαφρέτως κατέφαγες, καὶ
ἐ τότε ἄγρυπνον τὴν βύντα τίχες. Τοιούτοις
τηλικῦτά οὐ τῷ ἕγκομοίῳ τὸ τέλος τῆς
τοῖς γραιματοπ σπάδης ένδαιμόνως ἀκολέψε-
σθε. Εγὼ ὁλίγοις τύτοις συγκαίρω Σοιτέ
καὶ παρεγκαλέω Θεὸν ἵνα τῇ Εκκλησίᾳ καὶ
πολιτείᾳ ωφέλειαν, παρεφμυθίαν δὲ ἐπι-
λεγέτοις τοῖς γονέσι, Χαράτε καὶ ηδο-
νῆ πατερόδε, καὶ τοῖς πᾶσι φίλοις παρέ-
ι, ἔργαστο!

Φίλιας ἔνθετο προσεύχεται
CLEMENS THELAUS
Angerm.